

Ζ'

Ἡ Ἑνωσις εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ Μεγάλου Πολέμου. Διοικητικὸν Συμβούλιον 17ον

Ἰανουάριος 1939 – Μάιος 1942

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1939 συνέρχεται εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Ἑνώσεως, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10, ἡ ἑτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἄγγ. Δημητρίου. Κατ' αὐτὴν, μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὰς ἐκθέσεις διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα παρὰ τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν (Περιοδικοῦ, Βιβλιοθήκης, Ἐκτελεστικῆς Συνεδρίου κ.λ.), ἐπακολουθοῦν πολλαὶ συζητήσεις καὶ ἐν τέλει προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσιαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως. Ὡς ἡμέρα διεξαγωγῆς αὐτῶν ὀρίζεται ἡ Κυριακὴ 12.3.1939.

Αὗται, πραγματοποιηθεῖσαι μὲ πλήρη τάξιν, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀνέδειξαν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, μὲ διακύμανσιν ψήφων ἀπὸ 236 ἕως 108, Διοικ. Συμβούλιον ἐκ τῶν ἑξῆς: Κ. Νεῦρος, Θ. Μαυρειδόπουλος, Γ. Τερμεντζῆς, Ν. Καρνῆς, Δ. Καραθανάσης, Κ. Φράγκος, Ἀθ. Οἰκονόμου, Ἀπ. Διαλυσμάς καὶ Σπ. Πρασιώτης. Ἐξ αὐτῶν οἱ δύο τελευταῖοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Κανονισμοῦ, προέρχονται καὶ θεωροῦνται ὡς ἐκπροσωποῦντες τὴν μειοψηφίαν. Ὡς ἐπιλαχόντες χαρακτηρίζονται οἱ Ι. Μεγαλοοικονόμου, Γ. Μπουλούμπασης, Γ. Γεωργακόπουλος καὶ Θ. Καλλιβρούσης.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνέρχεται εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν 22αν Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλέγεται τὸ Προεδρεῖον του, ἔχον ὡς ἑξῆς: Κ. Νεῦρος Πρόεδρος, Ν. Καρνῆς Ἀντιπρόεδρος, Δ. Καραθανάσης Γεν. Γραμματεὺς, Θ. Μαυρειδόπουλος Ταμίας καὶ Ἀθ. Οἰκονόμου Κοσμητῶρ.

Οἱ πρώτοι μῆνες, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ νέου Συμβουλίου, ἀφιερῶνται εἰς διαφόρους ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ποικίλων θεμάτων τοῦ κλάδου. Τὰ σημαντικώτερα αὐτῶν εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν στενῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑνώσεως, λόγῳ τῆς δυσχεροῦς καὶ κατὰ σύστημα, μετὰ πολλὰς καθυστερήσεις, ἐπιτυγχανομένης εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν τῶν μελῶν. Ἐπίσης ἡ παράδοσις, εἰς τοὺς ἐπισήμους, τοῦ κυκλοφορήσαντος τόμου τῶν Πρακτικῶν τοῦ Α'

Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου και ή προώθησις τοῦ θέματος τοῦ Ταμείου Συντάξεων, διὰ τὸ ὁποῖον καταρτίζεται, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ μακροῦ ὕφισταμένου καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἐτοίμου σχετικοῦ σχεδίου Νόμου, ἡ ἀπαιτουμένη ἀναλογιστικὴ μελέτη.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νέα θέματα ἀνακύπτουν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τοῦτο ἀντιδρᾷ ζωηρῶς. Εἶναι ἡ σκέψις ἐφαρμογῆς, διὰ τοὺς εἰς τὰς βιομηχανίας ἐργαζομένους χημικούς, τοῦ συστήματος τῆς ἐκ περιτροπῆς ἐργασίας, μέτρον κρινομένου ἀνεφαρμόστου καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐπιζημίου, καὶ ὁ Νόμος περὶ Ὁργανισμοῦ Δημοσίων Ἔργων, διὰ τοῦ ὁποίου, ἀπὸ τὰς σχετικῆς ἀρμοδιότητος θέσεις ἀποκλείονται ἐφ' ἑξῆς οἱ χημικοί. Ἐπίσης ἡ παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς Σχολῆς «Μέτων» ἴδρυσις τμήματος βοηθῶν χημικῶν. Ἡ Ἐνωσις ζητεῖ τὴν ἐν προκειμένῳ ἀνασταλτικὴν παρέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Τοῦτο υἰοθετεῖ τὰς ἀπόψεις τῆς καὶ ἀπαγορεύει τὴν λειτουργίαν τῆς κατωτέρας αὐτῆς ἐιδικῆς σχολῆς.

Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου συνεχίζονται ἐνῶ ἡ διεθνὴς κατάστασις συνεχῶς ἐπιδεινοῦται καὶ ὁ πόλεμος εὐρίσκεται ἐπὶ θύραις. Ἦδη, Σεπτέμβριος 1939, ὁ νέος μέγας πόλεμος εἶναι σκληρὰ πραγματικότητα.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1940 καὶ ἡ λαΐλαψ συνεχῶς μᾶς πλησιάζει. Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 οἱ Ἴταλοι ἐπιτίθενται δολίως κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιχειροῦντες νὰ διεισδύσουν διὰ τῶν μετὰ τῆς Ἀλβανίας συνόρων τῆς. Οἱ Ἕλληνες ἀντιτάσσονται μὲ μίαν φωνὴν καὶ μὲ ἀδιάσπαστον σιδηρᾶν θέλησιν τὸ ἱστορικὸν ὄχι. Τοὺς ἀποκρούουν καὶ συνεχῶς νικοῦν. Οἱ χημικοὶ μετέχουν, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ, καὶ ψυχικῶς καὶ ὕλικῶς εἰς τὴν γενικὴν κινητοποίησιν.

Εἰς τὸν πολεμικὸν ἔρανον, ὁ ὁποῖος διεξάγεται μερίμνη τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐνωσις, παρὰ τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν τῆς κατάστασιν, διαθέτει ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς δραχμᾶς 25.000. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης διαθέτει ὀλόκληρον τὸ ἀποθεματικὸν τῆς, ἐκ δραχμῶν 43.198, ἐνῶ ὁ κλαδικὸς σύλλογος τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας 100.000 δραχμᾶς. Ἐπίσης ζητεῖται ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὸν ἔρανον καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ σύλλογοι, δι' ἀναλόγων εἰσφορῶν.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1941 καὶ ὁ πολεμικὸς ὄργανισμὸς ἀπορροφεῖ κάθε ἄλλην φροντίδα. Ἡ ἐπιστράτευσις τῶν χημικῶν καὶ αἱ ἄλλαι δυσχέρειαι ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῶν τακτικῶν ἐσόδων τῆς Ἐνώσεως, ὥστε αὕτη νὰ μὴ δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς. Ἀποφασίζεται ὁ ἀπόλυτος περιορισμὸς τῶν δαπανῶν τῆς καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡ διακοπὴ ἐκδόσεως τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς συγκροτεῖται ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τῆς Ἐνώσεως, διὰ τὴν διενέργειαν ἐράνου.

Ἡ ἐτησίαι τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις ἔχει κληθῆ διὰ τὴν 27 Ἀπριλίου 1941 χωρὶς νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ πραγματοποιήσις τῆς. Διότι ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ἀρχίσει ὁ μετὰ τῆς Γερμανίας πόλεμος καὶ ἡ Ἑλλάς, παρὰ τὸν νέον ἀπαράμιλλον ἀγῶνα τῆς, ἔχει ὑποκύψει εἰς τὸν σκληρὸν Γερμανὸν κατακτητὴν. Ἡ 27η Ἀπριλίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ ἡ Γεν. Συνέλευσις, εἶναι ἡ ἀποφρᾶς ἡμέρα τῆς εἰσόδου τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς Ἀθήνας.